

Küçük Filin Arkadaşı

Jane MEADOW

Küçük Filin Arkadaşı

Jane MEADOW

Güneşli savanada, otların uzun ve altın sarısı olduğu yerde, Ellie adında küçük bir fil yaşırdı. Derisi yumuşak, gri ve buruşuktu; kocaman sarkık kulaklarının iç kenarları pembeydi. Sıcak kahverengi gözleri ve yürürken sallanan yuvarlak bir karnı vardı. Her sabah kısa hortumunu doğan güneşe doğru salları ve "Günaydın, dünya!" derdi.

Ellie keşfetmeyi çok severdi. Sarı çiçekleri koklar, otların küçük beyaz dişlerine sürtünüşünü dinlerdi. Bir fil için küçüktü, büyüklerin ancak dizine gelirdi, ama kalbi büyüktü. "Görülecek ne çok şey var!" diye mırıldanarak seğirtip dururdu. Savana çevresinde geniş ve aydınlık uzanıyordu; vızıldayan arılarla ve başını sallayan otlarla doluydu.

Rüzgârlı bir öğleden sonra gökyüzü karardı ve savananın üzerinden bir fırtına uğuldayarak geçti. Ellie büyük bir akasya ağacının arkasına saklandı ve dalların dans edişini izledi. Rüzgâr durup güneş geri gelince minik, hüzünlü bir cıvıltı duydu. "Eyvah," dedi Ellie, sesin peşinden giderek. "Birinin keyfi kaçmış gibi. Gidip bakmalıyım."

Dikenli bir alının yanında Pip adında kk bir kuş oturuyordu. Tyleri parlak mavi ve sarıydı, minik turuncu gagası titriyordu. "Yuvam yok oldu!" diye cıvıladı Pip. "Fırtına onu uurdu!" Kk yuvarlak gvdesi titriyordu, Ellie eęilip alaldı ve yumuşak bir sesle, "Endişelenme. Birlikte yeni bir tane yapabiliriz," dedi.

Pip, Ellie'nin hortumuna atladı ve çevresine baktı. "Dallar!" diye cıvıladı. "Bir sürü dala ihtiyacım var!" Ellie başını salladı ve otların arasından ince, bükülebilir dallar topladı. Yumuşak yeşil yapraklar ve tüylü kuru ot parçaları da topladı. "Bu tam uygun," dedi Pip, ince bacaklarıyla bir dalı deneyerek. "Şu yaprak da mükemmel!" Ellie yığın büyürken gülümsedi.

Bütün öğleden sonra birlikte çalıştılar. Pip, Ellie'ye her dalı nereye sıkıştıracağını gösterdi, Ellie de hortumuyla onları sıcacık yuvarlak bir şekle büktü. "Şu tarafı biraz daha yükseğe," dedi Pip. "Şimdi buraya yumuşak bir yaprak." Bir yaprak Ellie'nin burnunu gıdıklayınca Ellie kıkırdadı. Güneş batmaya başlayınca geri çekilip işlerine baktılar.

"Çok güzel!" diye şakıdı Pip, yuvanın ortasına atlayarak. Yuva, dallardan, yapraklardan ve yumuşak kuru ottan örülmüş hâlde güçlü bir akasya ağacında güvenle duruyordu. "Sen bütün savananın en iyi kalpli filisin, Ellie." Ellie'nin büyük kulakları sevinçle çırpındı. "Sen de en cesur küçük kuşsun," dedi. "Dostlar birbirine yardım eder. Dostların yaptığı budur."

O günden sonra her gün Pip ve Ellie birlikte oynadılar. Pip, Ellie'nin sırtına biner ve kendi uydurduğu neşeli şarkıları söylerdi. Ellie, Pip'e ağaçların adlarını ve bulutların şekillerini öğretti. "Bak, şu bulut aslana benziyor!" dedi Ellie. Pip kahkahayla cıvıladı. Gökyüzünün yükseklerinden Pip, Ellie'nin hiç göremeyeceği kadar uzağı görebiliyordu.

Sonra kurak mevsim geldi. Güneş kavurdu, otlar kahverengileşip çıtırdayan bir hâl aldı. Küçük dere kurudu, su kaynağı giderek küçüldü. Ellie kilometrelerce yürüdü, kısa hortumu sarkmıştı. "Çok susadım," dedi. "Nerede su bulabiliriz?" Öteki hayvanlar başlarını sallayıp iç çektiler.

Pip arkadaşının yanına süzölüp kondu. "Üzülme, Ellie," dedi. "Hatırlasana, ben ağaçların çok üstünde uçabiliyorum. Bırak da yukarıdan su arayayım!" Narin kanatlarını açtı ve mavi gökyüzüne fırladı. Ellie, minik arkadaşının giderek küçüldüğünü, ta ki mavi ve sarı bir noktacık olana kadar izledi.

Pip büyük daireler çizerek uçtu, kapkara boncuk gözleri aşağıdaki toprağı taradı. Tepelerin ötesinde, uzun otların ötesinde parlak ve mavi bir şey gördü. "Su!" diye cıvıladı. Hızla Ellie'nin yanına döndü. "Beni izle! Taze bir su kaynağı buldum!" Ellie hortumunu kaldırıp boru sesiyle bağırdı: "Yaşasın! Yolu göster, küçük dostum!"

Pip önden uçtu, şuraya buraya süzülerek ilerledi; Ellie de onun çırpınan kanatlarının peşinden kuru savanayı geçti. Sonunda güneşin altında ayna gibi parlayan berrak, serin bir su kaynağına ulaştılar. Ellie kana kana içti ve kocaman sarkık kulaklarını suya daldırdı. "Beni kurtardın, Pip," dedi. "Küçüksün ama bugün büyük bir fark yarattın."

Kısa süre sonra öteki hayvanlar da güzel haberi duydu. Zebralar, zürafalar ve yerdomuzları su kaynağına koştu, herkes birlikte su içti. "Bu suyu kim buldu?" diye sordu uzun bir zürafa. Ellie gülümsedi ve hortumunu küçük kuşa doğru kaldırdı. "Arkadaşım Pip buldu. Yüksekten uçtu ve beni buraya getirdi." Hayvanlar, parlak mavi ve sarı tüylü minik kuşu alkışladılar.

O günden sonra Ellie ile Pip'in dostluęu savananın dört bir yanında ünlendi. Hayvanlar bu hikâyeyi tekrar tekrar anlattılar: küçük bir filin küçük bir kuşun yuvasını nasıl yeniden yaptığını ve küçük kuşun file nasıl su bulduęunu. "Gerçek dostlar her zaman birbirine yardım eder," dediler hayvanlar, bilgece başlarını sallayarak. Ellie ile Pip de her zaman başlarını sallayarak karşılık verdiler.

Ellie o mevsim harika bir şey öğrendi. Bir dostun büyük yardım edebilmesi için kocaman olması gerekmez. Pip minicikti, Ellie'nin hortumuna binecek kadar küçüktü, ama kimsenin bulamadığı suyu bulmuştu. "En küçük dost bile büyük bir fark yaratabilir," dedi Ellie. Pip sevinçle cıvıladı: "Kocaman kalpli iyi bir fil de öyle!"

Yani günün birinde güneşli savanaya giderseniz, iyice kulak verin. Bir akasya ağacının yükseklerinde, dallardan ve yapraklardan yapılmış sıcacık bir yuvanın yanında, küçük bir filin mırıldandığını ve küçük bir kuşun şakıdığını duyabilirsiniz. Dostlukları orada hâlâ büyüyor, altın sarısı otlar gibi. Ve ne zaman biri yardıma ihtiyaç duysa, öteki hep gelir, çünkü gerçek dostlar birbirini destekler. Son.